

Drab kun under saadanne Betingelser kan straffes paa Livet.

Men det bliver endmere indlysende, hvilke Farer Samfundet vil være udsat for ved de nye Straffebestemmelser, naar det sees, at nogle af de groveste, meest oprørende Forbrydelser kunne begaaes, uden at Livsstraf kan anvendes. Det vil saaledes sees efter den Udvikling, der er givet, og som følger correct af Begrebet om Drab med Overlæg, at naar en Høver erfarer, at en Mand kommer reisende paa Landveien, op søger ham ved Nattetide, overfalder ham, binder hans Hænder og udplyndrer ham, men i det sidste Dieblis opdager, at den Overfaldne gjenkender ham, og derfor slaaer ham ihjel, saa kan dette Høveri, forbundet med Manddrab, ikke straffes som Mord, men kun som forsætligt Drab. Et andet Exempel er Drab, forbundet med Indbrud. Jeg veed ikke, om man kan tænke sig nogen mere oprørende Misgjerning, end naar fredelige Beboere ligge i Sengen om Natten og blive vælede op af Sønnen af Thyve og Høvere, der plyndre Huset. Naar da Thyven, forbi Vedkommende gjør Ansrig for at henlede Opmærksomheden paa den farlige Situation, gjør sig sthyblig i Drab, stjondt Saadant oprindeligt ikke har været hans Hensigt, forekommer det mig ikke, at dette, at det ikke har været hans oprindelige Hensigt, burde kunne tillægges Betydning som et formildende Moment, stjondt han jo efter Lovforslaget kun kan straffes som for forsætligt Drab. Vil man imidlertid holde sig til Lovforslaget, saaledes som det i dette Punkt er affattet, finder jeg det for Netsikkerheden aldeles nødvendigt, at der sættes andre Bestemmelser ind, saaledes som det ogsaa har været under Overveielse i Commissionen, og navnlig deels en saadan Bestemmelse, som findes i den preussiske Lovgivning, nemlig at Livsstraf skal anvendes paa den, der ved Udførelsen af en Forbrydelse, enten for at fjerne Hindringer, der stille sig iveien for samme, eller for at undbrage sig Paagribelse eller Ophagelse, forsætligt dræber Nogen, og deels en Bestemmelse om, at ved enkelte grove Forbrydelser, der efter deres Natur lade berygte, at Gjerningsmanden under Udførelsen af samme ikke vil vige tilbage for at begaae Drab, Livsstraf maa kunne anvendes for det

Tilfælde, at et forsætligt Drab begaaes under samme. Jeg finder det aldeles fornødent, at saadanne Bestemmelser blive indførte, men jeg vilde finde det simplere, naar man vilde komme til det Resultat, at § 185 blev omændret saaledes, at den almindelige Straf for forsætligt Drab bliver Livsstraf, men dog med Tilføielse af, at Straffen under formildende Omstændigheder kan nedsættes til Tugthuusarbejde fra 8 Aar indtil paa Livetid; derved undgaaer man da alle specielle Bestemmelser med Hensyn til denne Forbrydelse. Dette Spørgsmaal er for mig af en saa overordentlig Vigtighed, at jeg ikke har villet undlade, naaget den Opfordring, som blev givet i det Foredrag, vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), allerede nu ved Sagens 1ste Behandling at berøre det og at fremsætte mine Bemærkninger derover til nærmere Overveielse. Jeg kunde have en heel Deel flere Bemærkninger at gjøre, men jeg skal indstrænke mig saa meget som muligt af Hensyn til den Opfordring, det ærede Medlem stillede til os, naaget jeg dog med Hensyn til Sagens Behandling maa sige, at jeg ikke staaer paa samme Standpunkt som han, naar han har troet det at være nødvendigt, kun til 2den Behandling at stille en heel Deel Endringsforslag, thi i saa Tilfælde, og navnlig naar der blandt dem maatte blive flere af indgribende Betydning, som han næsten antydede, vilde jeg ansee det for rettest at lade Sagen gaae til Udvalgsbehandlingen; men jeg skal som sagt dog indstrænke mig til et Par Bemærkninger. Naar det i § 30 bestemmes, at Bøder skulle tilfalde Statskassen, da anseer jeg det for tvivlsomt, om det vil være rigtigt, og jeg skal henstille, om der ikke maatte være Anledning til en midlertidig Bestemmelse om, at saalænge Statskassen ikke bærer de egentlige Udgifter ved Forfølgningen af Sagerne, skulle Bøderne tilfalde paa Landet Amtsfattigkasserne og i Byerne Rjøbstadens Fattigvæsen. Skal Bestemmelsen imidlertid blive staaende om, at Bøderne tilfalde Statskassen, vilde det Conseqvente være, at Staten ogsaa bar alle de af Straffens Fuldbrydelse flydende Omkostninger, hvilket nu kun finder Sted med Hensyn til Straffeanstalterne, hverimod Omkostningerne ved Straffes Afso-